

Kerstnacht

24 december

1^e lez: Jes 9,1-3.5-6

Ev: Lc 2,1-14

“In die dagen kwam er een besluit van keizer Augustus...” Het evangelie van de kerstnacht begint met een politieke beslissing. *“een besluit van keizer Augustus, dat er een volkstelling moest gehouden worden in heel zijn rijk.”* De evangelist Lucas maakt het van begin af aan duidelijk: de machthebbers zijn de baas, zij bepalen wat er gebeurt en zij dirigeren het volk. Dat was toen en dat is nu. Niets nieuws onder de zon. De mens wil altijd graag groot zijn, wil graag dat anderen naar hem of haar opkijken, wil graag over anderen heersen. Wat heeft een kleine mens weinig te zeggen. Maria en Jozef hadden ook niets te zeggen, ze werden zelfs wandelen gestuurd, er was voor hen geen plaats in de herberg te Bethlehem. Het is daar in Bethlehem dat ik vanavond, samen met jullie, een kort bezoekje wil brengen. Eerst een beetje geschiedenis...

Op de plaats waar men vermoedde dat Jezus was geboren, liet keizer Hadrianus in de eerste eeuw n.C. een tempel bouwen ter ere van de Griekse god Adonis, de god van schoonheid en liefde. Het was een bewuste ontheiliging van de geboorteplaats van Jezus. Twee eeuwen later werd deze heidense tempel door keizerin Helena afgebroken en vervangen door een kerk. Haar zoon, keizer Constantijn, heeft die kerk verbouwd tot een rijkelijk versierde basiliek. In de 6^e eeuw n.C. werd deze basiliek door brand en plundering zwaar beschadigd. Keizer Justinianus liet de Geboortekerk volledig herstellen. Het is die kerk die er vandaag nog altijd staat.

Voor de mensen die al eens in het Heilig Land zijn geweest en die de Geboortekerk in Bethlehem hebben bezocht, weten het wel: als je de Geboortekerk in Bethlehem wil binnengaan moet je je eerst diep bukken. In de zestiende eeuw hebben de christenen de toegangsdeur zo laag dichtgemetseld om te verhinderen dat plundersaars er op hun paarden zouden binnendraven. Zelfs de meest vooraanstaande bezoekers werden omwille van die lage deur gedwongen van hun paarden af te stijgen om binnen te geraken. Die deur heeft dan ook een mooie naam gekregen: de *‘Deur van de nederigheid’*. Het is die deur die ons toont hoe men de boodschap van deze kerstnacht kan verstaan.

Wij mensen zitten vaak hoog op ons paard. We voelen ons zelfbewust en zijn zeker van onszelf. We hebben tegenwoordig het idee dat we met al onze kennis en techniek en met het nodige geld, alles kunnen. Als we niet van dat trotse paard naar beneden komen en ons bukken, kun je simpelweg de Geboortekerk niet binnen, dan kun je het Kind in de kribbe niet bereiken.

Wij zitten vaak hoog op ons paard: trots willen we ons eigen leven regelen en inrichten. We weten zelf wel hoe het moet. Daar op ons paard hebben we God

niet nodig. We doen het allemaal zo goed en we hebben eigenlijk geen redding nodig. We redden onszelf wel.

De boodschap van Kerstmis klinkt anders: “*Heden is u een Redder geboren, Christus de Heer.*” We hoeven onszelf niet te redden, er is Iemand die óns wil redden. En die Iemand heeft zich in deze heilige nacht klein gemaakt. In die pasgeborene buigt God zich naar ons toe, Jezus Christus, waarachtig God en waarachtig mens. Maar om dat grote mysterie te kunnen begrijpen, moeten we eerst zelf door de ‘*Deur van de nederigheid*’, door ons te bukken en klein te maken.

Laten we in blijdschap ons hoofd buigen, neerknielen voor dat grote geheim van God in ons midden, niet alleen deze nacht, maar heel ons leven.

Aan iedereen een Zalig Kerstfeest!

